

e-PROFESOR ON-LINE

Revista on-line a cadrelor didactice.

Nr. 4 – Februarie 2022

DIN CUPRINS:

- *Generații în schimbare*
- *Inovație și creativitate în învățământul centrat pe elev*
- *Prietena mea, cartea*
- *Metoda jocului didactic*

E - PROFESOR ON - LINE

REVISTA ON - LINE A CADRELOR DIDACTICE

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

Colectivul de redacție:

- BERCEANU Camelia-Florentina – redactor coordonator

Colaboratori:

- ALEXA Adrian
- ALEXA Gabriela
- LAȘIȚĂ Doina
- CIOCAN Dana Maria
- OLARIU Anca
- MOLDOVAN Dorina
- VINTILĂ Teodora-Elena
- BONTA Alina
- MITRESCU Maria
- CUCĂILĂ Ioana

„E-profesor on-line” – Nr. 4 – Februarie 2022

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

GENERAȚII ÎN SCHIMBARE

Prof. Camelia-Florentina BERCEANU
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

De-a-lungul timpului am fost încadrați și catalogați în funcție de perioada în care ne-am născut și caracteristicile generale specifice. În momentul de față (anul 2022) suntem în generația *Alpha*, după ce am trecut prin generațiile *Z*, *Y*, *X* și *Baby Boomers I și II*.

GENERAȚIA ALPHA

Perioadă 2010 – 2025

Se mai numește și “Generația de sticlă” pentru că a crescut cu ecrane din primele clipe de viață. Această generație este cea mai educată din istorie, încep școala mai devreme, termină târziu, provine din familii cu stabilitate financiară mai mare, cu mai puțini frați/surori și cu o tendință spre materialism, dar nativi tehnologici. Se estimează că această generație va atinge 2 miliarde de membri și că vor fi generația cea mai educată din toate timpurile, marea majoritate ai copiilor Alfa sunt fii și fiicele milenarilor.

Se pare că adolescența va începe mai devreme pentru Alphas, prevede McCrindle, datorită tendinței biologice de maturitate fizică precoce, însă va fi o adolescență prelungită, întrucât generația Alpha va rămâne mai mult timp la școală, va aștepta mai mult înainte de a câștiga suficienți bani pentru a se muta pe cont propriu și va întârzia mai mult căsătoria sau nașterea copiilor, ceea ce înseamnă că vor trăi probabil acasă cu părinții un pic mai mult.

Generația Alpha folosește smartphone-uri și tablete în mod natural. Acești copii s-au născut cu iPhone-uri, iPad-uri și aplicații. Ei nu știu sau își pot imagina cum a fost viața fără ele. Nu le este frică de tehnologie sau de atingerea butoanelor pentru a afla ce fac acele butoane. Alpha învață din experiență. Tehnologiile AI (Inteligență Artificială) legate de sănătate vor avea un impact mare asupra vieții și viitorului copiilor Alpha. Aceștia sunt copiii pe care îi vei vedea purtând aparate care verifică sănătatea (AI) încă din prima zi în viață. Chatbot-urile bazate pe AI, echipate cu baze de date despre boli, istoricul pacienților și simptomele ar putea diagnostica copiii bolnavi ai generației Alpha în câteva secunde cu o precizie de 100 la sută. Copiii Alpha nu vor trebui să-și facă griji pentru părinții lor îmbătrâniți. Roboții sociali AI care îngrijesc vârstnicii sunt bineveniți de milenari pentru a-i ajuta să trăiască independent.

Cel mai probabil, generația Alpha nu va suferi de cancer, datorită progreselor și acurateței tehnologiei AI în diagnosticarea bolii. Acest lucru va contribui la o creștere a duratei de viață și se spune că oamenii vor atinge din nou vârsta de 100 de ani.

GENERAȚIA Z

Perioadă 1995 - 2009

Prima generație născută într-o lume digitală unde accesul instantaneu la informații este disponibil constant peste tot. Sunt consumatori avizi de tehnologie și fani ai lumii digitale. Le place independența și nu agreează autoritatea pe care de cele mai multe ori o contestă. Nivelul ridicat de tehnologie la care sunt expuși va genera din ce în ce mai multă educație personalizată și oportunități mai interesante. Adolescenții Generației Z cresc într-un mediu divers, puternic tehnologizat și vor fi mult mai flexibili chiar și decât Generația Y, fiind primii care s-au născut în mediul digitalizat și au copilărit online.

GENERAȚIA Y – Millennials

Perioadă 1978 - 1994

Sunt o generație de mentalități inteligente și dezvoltate care adesea par de neînțeles. Au un optimism dus până la extrem și chiar așteptări nerealiste, de cele mai multe ori. Consideră că sunt scutiți în a respecta regulile

Sofisticați, orientați spre tehnologie, imuni la majoritatea tehnicilor de marketing și vânzări pentru că au fost expuși de mici la ele și au evoluat odată cu ele, dintre cele mai educate generații, cu încredere de sine sporită, orientați către obiective, creativi. Au copilărit sub atenția părinților, în grupuri sociale accesibile ca număr și au avut hobby-uri.

GENERAȚIA X

Perioadă 1965 – 1977

Se spune despre ei că sunt generația „pierdută”, expusă divorțurilor și grădinițelor cu program prelungit, copii care nu au avut relații prea sănătoase cu părinții lor. Generația cu cea mai scăzută prezență la vot a devenit cea mai pasivă în relație cu evenimentele curente. Este caracterizată de scepticism, de egoism crescut (“eu ce câștig din asta?” ”de ce eu?”) și gusturi îndoielnice (cauzate de pasivitatea masei). Relațiile dintre părinții lor și relațiile cu aceștia au influențat mult propriile lor familii.

Generația X are cei mai mulți intelectuali dintre cele anterioare, iar aceasta a dus la formarea familiilor cu mai multă responsabilitate, cu atenție la relațiile cu soțul/soția, astfel încât copiii să nu repete propriile lor experiențe dureroase, dar și la planificare financiară mai bună.

În România, generația este mai bine cunoscută ca „decreței” copiii născuți începând din vara lui '67, când rata fertilității în România a explodat de la 1,9 la 3,7 copii/femeie, în urma politicii de interdicere a avorturilor. Această generație a umplut câțiva ani mai târziu grădinițele, școlile generale și s-a bătut apoi pe locurile din licee și facultăți. Sunt tinerii de la Revoluție și cei care au copilărit în comunism, tranziție și au griji din capitalism.

Au fost crescuți în umbra influenței Generației Baby Boomers și sunt prima generație care și-au făcut „to do list”. Tind să fie sceptici față de statu-quo și relațiile ierarhice și se așteaptă ca managerii să le obțină respectul. Apreciază un program de lucru flexibil, autonomia, munca interesantă și oportunitățile de creștere profesională.

GENERAȚIA BOOMERS II

Perioadă 1955 - 1964

Generația post-Watergate și-a cam pierdut încrederea și optimismul în guverne și politică. Problemele economice au făcut din această generație una mai introspectivă, mai egoistă și în special mai sceptică. În această perioadă a apărut SIDA. Cei mai tineri reprezentanți au beneficiat de oportunitățile generației Baby Boomers I (slujbe, case, context social), dar majoritatea au stat în umbra generației anterioare și nu s-au remarcat.

GENERAȚIA BOOMERS I

Perioada 1946 – 1954

Mult timp au fost catalogați ca fiind Baby Boomers cei născuți între 1945 și 1964. Dar oricât de prolifică, generația nu putea să aibă aproape 70 de milioane de oameni și 20 de ani între ei. Atitudinile și obiceiurile erau prea diferite. De aceea, s-au împărțit în două. Primii sunt cei care au prins anii 60 în America – asasinările liderilor (JFK și ML King), mișcarea pentru drepturile omului, mișcarea hippie și războiul din Vietnam. A fost o generație care a protestat, o generație activă și optimistă. Cinismul le lipsește sau e în doze foarte mici.

Bibliografie:

- ✓ <https://maternica.ro/generatia-alfa-igeneration/>
- ✓ https://economie.hotnews.ro/stiri-finante_banci-25216625-spune-din-generatie-esti-spun-cum-muncesti-analiza-comportamentului-profesional-celor-4-generatii-baby-boomers-generatia-millennials-generatia.htm
- ✓ <http://claudiatocila.ro/generatiile/>

INCURSIUNE ÎN PSIHOTERAPIA POZITIVĂ

**-înțelegerea naturii umane; metaforele și poveștile terapeutice pentru copii,
pentru viața de zi cu zi-**

**Consilier Școlar: Anca OLARIU
CJRAE Hunedoara**

Denumirea de psihoterapie pozitivă derivă din cuvântul positum, adică ce este faptic și dat. Pentru psihoterapia pozitivă fiecare om are în el, o latură pozitivă și una negativă a personalității care sunt de dorit să ajungă în Echilibru, astfel încât aceste polarități să lase loc armoniei în ființa umană. Se știe că nu un eveniment în sine determină un anumit gând și mai apoi comportamentul, ci modul în care noi îi conferim propria noastră interpretare, modul în care oferim sens și semnificație evenimentului respectiv.

Pentru a produce un anumit insight atunci când directivitatea psihologului ar crea respingerea mesajului transmis sau ar pune în desfășurare mecanisme de apărare ale subiectului, psihoterapia pozitivă utilizează tehnica povestirii, a metaforei, mituri, zicale. Această metodă dă posibilitatea subiectului să vadă și alte puncte de vedere ale problemei, să confere propriile semnificații, să intuiască soluții alternative, să-și formeze pe viitor propriul program de acțiune.

În Psihoterapia Pozitivă, poveștile reprezintă un instrument important, fiind folosite ca mediator între terapeut și pacient. Prin intermediul lor, terapeutul poate sugera o schimbare a poziției pacientului, a punctului acestuia de vedere, fără a ataca sau a devaloriza concepția și valorile care îl ghidează în viață pe acesta. Schimbarea poziției îi permite în final pacientului să constate că există și alte moduri în care poate fi privită problema sa, să o reinterpreteze și să se proiecteze în viitor ținând cont de actuala interpretare. Poveștile dau subiectului o bază pentru identificare, și, în același timp, ele constituie o protecție pentru el.

Prin asocierea cu povestea, el își mărturisește conflictele și dorințele sale; în special atunci când există rezistență, poveștile își dovedesc valoarea. Fără a ataca subiectul sau concepțiile și valorile sale în mod direct, noi sugerăm o schimbare de poziție, care la început are mai mult caracterul unui joc. Această schimbare de poziție permite în cele din urmă subiectului să descopere concepțiile sale unilaterale referitoare la ceilalți, să le reinterpreteze și să le extindă.

Funcțiile poveștilor:

-Funcția de oglindă pe care se proiectează trebuințele emoționale ale subiectului.

Abundența imaginilor în povești, face conținuturile lor să pară mai apropiate de ego și astfel să ajute cititorul să se identifice cu ele mult. Prin asocierea cu o poveste, subiectul discută despre el însuși, conflictele și dorințele sale. Poveștile devin o oglindă, care reflectă și care poate fi reflectată.

-Funcția de model relevă existența soluțiilor posibile. Ele nu sunt precizate rigid, lăsând loc opțiunilor pentru a stimula căi active de învățare a modelelor proprii. Poveștile sunt un model. Ele reproduc situații conflictuale și înfățișează soluții posibile. Poveștile furnizează o situație test, în care noi putem încerca răspunsuri neobișnuite la gândurile și sentimentele noastre, și apoi să le aplicăm la conflictele noastre într-un mod experimental.

-Funcția de mediator între rezistența subiectului la terapie și atacul frontal asupra concepțiilor greșite și asupra mecanismelor sale de apărare.

Povestea terapeutică:

- iluminează, lărgind spațiul interior a subiectului;
- îl poate influența profund și pozitiv pe copil deoarece i se adresează acestuia într-un limbaj simbolic și ușor accesibil lor, vorbindu-i la nivelul imaginilor și sentimentelor. Personajele din povești adesea întruchipează probleme și preocupări personale;
- vizează subconștientul, pentru a facilita modificarea comportamentului subiectului;
- permite descoperirea și rezolvarea unor conflicte, transmițând modele comportamentale și valori morale;
- mesajul terapeutic ajunge să fie identificat de subiect și rămâne ancorat în conștiința lui;
- atunci când le spunem povești copiilor, aceștia se identifică imediat și naiv cu personajele prezente. Poveștile pot da astfel o cheie la problemele copiilor, o cheie într-o lume fantastică unde schimbările extraordinare sunt posibile;
- aduce soluții cu totul neașteptate, cu efect emoțional pozitiv; proiectează trebuințele emoționale ale copilului, relevă existența unor soluții posibile, vizează subconștientul pentru a facilita modificarea comportamentului acestuia;
- este privită ca un instrument de comunicare, creând subiectului o bază de identificare, protejându-l în același timp;
- îl învață pe subiect să se autoînțeleagă, să se aprecieze pozitiv, să-și descopere propria putere interioară de a se "autovindeca".

Pentru ca povestea cu mesaj terapeutic să devină un punct central al efortului de vindecare este de dăruit să fie folosită la timpul potrivit și în forma potrivită. Este necesară adaptarea anumitor elemente la cazul concret; detaliile poveștilor pot fi modificate în așa fel încât personajele poveștii să aibă însușiri cât mai apropiate de cele cunoscute de copil.

Poveștile terapeutice sunt introduse într-un mod cât mai lejer și direct (ex. "Vreau să-ți spun o poveste despre o prințesă. Mă interesează cât de mult îți va plăcea") și trebuie povestite într-o manieră naturală, degajată, susținută și nuanțată emoțional. Subiectul poate fi încurajat să inventeze el însuși o poveste cu un titlu dat (ex. povestea iepurașului curajos) sau cu un titlu ales de el.

Exemplu: Povestea furnicuței Maria

a) indicații terapeutice:

-lipsa motivației de a învăța sau munci

b) efecte dorite:

-valorizarea sancinilor cotidiene;

-prevenirea abandonului școlar;

-încurajarea efortului de dezvoltare personală;

c) grupul țintă: copii; adulți;

A fost odată o furnicuță care nu voia să muncească. Furnicuța Maria prefera să stea toată ziua lungită, să se joace sau să alege. În toate momentele zilei, toate scuzele erau bune pentru a nu munci. Din această cauză, ea se juca mai mult singură, deoarece colegile sale erau ocupate să muncească.

Într-o zi, în timp ce Maria era plecată în pădure să se joace, o zână veni la furnicar. Ea explică tuturor furnicilor că lansează un concurs pentru desemnarea celei mai bune furnici din lume. Fiecare furnică va putea acumula puncte dacă muncește atunci când trebuie, se joacă în cel mai potrivit moment și, bineînțeles, are o mulțime de prieteni.

Astfel, micuțele furnici se puseră pe treabă pentru că fiecare vroia să câștige. Când Maria se întoarse acasă, văzu că nimeni nu o bagă în seamă. Toate furnicile cântau, zâmbeau și transportau provizii. Maria se simți puțin dată la o parte. Până să se culce, reuși totuși să afle care era pricina acestei schimbări și de ce toată lumea era atât de grăbită. Atunci, Maria își zise că trebuie să câștige concursul, că este capabilă să fie prima.

Dis de dimineață, furnicuța noastră se alătură suratelor sale. Lăbuțele sale erau foarte obosite pentru că Maria, nu era obișnuită cu munca, dar ea nu se descuraja deoarece vroia să câștige concursul și să devină cea mai bună furnică din lume. Ea se juca acum împreună cu celelalte furnicuțe și acest lucru era deosebit de plăcut.

La sfârșitul concursului a constatat că avea o mulțime de prieteni. În așteptarea rezultatului concursului, toate furnicuțele erau emoționate, anxioase. Zâna a anunțat în sfârșit marea câștigătoare: „Pentru că a făcut multe eforturi, o declar pe furnicuța Maria, câștigătoarea concursului”.

Toată lumea a aplaudat, iar Maria era foarte mândră de ea.

Zâna i-a dat și o diplomă, precum și următoarele sfaturi: „Rămâi întotdeauna o furnicuță muncitoare și conștiincioasă. Când îți vei simți lăbuțele obosite sau când curajul te va părăsi, respiră adânc de trei ori și vei vedea cum o lumină albastră te va înconjura și-ți va da forță și curajul de a continua. Această lumină va fi invizibilă pentru ceilalți, doar TU o vei putea vedea”.

Bibliografie:

- www.positum.ro
- www.la-psihiolog.ro

A ÎNVĂȚA SĂ ÎNVEȚI

Prof. înv. primar Doina LAȘIȚĂ
Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Deva

Învățarea este cel mai natural proces: dorința de a explora și de a asimila sunt înnăscute. Pentru a fi adaptați unei astfel de societăți, oamenii trebuie să știe cum să învețe. Modelul tradițional al educației, bazat pe transmiterea cunoștințelor de la vechea la noua generație nu mai este actual, întrucât cunoștințele sunt într-o continuă schimbare, informațiile nefiind deci valabile pentru mult timp. Prin urmare, persoanele trebuie să se înzestreze cu abilități de învățare pe tot parcursul vieții, care le vor permite să se adapteze la schimbările societății. Dorința de a acumula cunoștințe aduce beneficii oamenilor dincolo de îmbunătățirea șanselor de angajare, ca urmare a unei pregătiri temeinice sau în ceea ce privește competitivitatea crescută pe piața muncii.

A învăța să înveți înseamnă să-ți organizezi propria învățare, inclusiv prin gestionarea eficientă a timpului, a informațiilor. A învăța să înveți îi implica pe cei care învață să pornească de la cunoștințe și experiențe de viață anterioare, astfel încât să poată utiliza și aplica cunoștințele și abilitățile într-o Lucrările Simpozionului Național online Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm! 23 varietate de contexte: acasă, la muncă, în educație și formare. Toate procesele de învățare însă, se constituie în anumiți pași. Drumul cel mai eficient spre învățare este prin cunoașterea: - propriei persoane; - a capacității personale de învățare; - a procedurilor utilizate cu succes în trecut; - a interesului și cunoașterii subiectului despre care dorești să înveți. Motivația pentru învățare se referă la ce ne determină pe noi să învățăm. Aceasta este strâns legată de nevoile de învățare ale fiecăruia dintre noi. Pentru a ști cu claritate care îți sunt motivele pentru învățare trebuie să înțelegi de unde ai plecat și unde vrei să ajungi. Adulții care învață sunt oameni care posedă experiență de viață și se orientează adesea singuri, stabilindu-și ei înșiși propriile obiective de învățare. Este important să-ți trasezi obiective pe care le poți realiza. Dacă vrei să reușești trebuie să-ți trasezi obiective. Fără țeluri îți lipsește concentrarea și orientarea. Stabilirea de țeluri nu te ajută doar să deții controlul asupra direcției tale în viață; îți oferă totodată un barometru pentru a vedea dacă reușești cu adevărat sau nu. Stabilirea obiectivului învățării presupune mai mult decât să spui pur și simplu că vrei să înveți ceva. Ar trebui să știi limpede ceea ce vrei să înveți și să înțelegi de la bun început de ce vrei acel lucru. Având capacitatea de a stabili obiective, îți permite să fixezi cu încredere țeluri și să te bucuri de satisfacția care vine cu faptul că știi că ai realizat ceva ce ți-ai propus. Ce vei hotărî să realizezi astăzi? Stabilirea obiectivului învățării îți oferă o viziune pe termen lung și o motivație pe termen scurt. Ele se axează pe acumularea ta de cunoștințe și te ajută să-ți organizezi timpul și resursele astfel încât să poți să-ți fructifici la maxim viața. Stabilind obiective, îți vei îmbunătăți de asemenea și încrederea în tine însuși, deoarece îți poți observa capacitatea și calitățile în realizarea obiectivelor pe care ți le-ai propus.

Stabilirea obiectivului învățării este o metodă importantă pentru: *a hotărî ceea ce este important pentru tine să realizezi, ca urmare a faptului că ai învățat; * a face o delimitare între ceea ce este important și ceea ce este irelevant, sau o simplă distragere a atenției; *a te automotiva. Managementul timpului în realizarea obiectivelor învățării este cel mai bine fructificat în mod uzual, de exemplu, la începutul fiecărei săptămâni.

În pregătirea planificării activităților de învățare traversează următoarele etape:

1. Începe prin a stabili cât timp ești dispus să aloci învățării. Acest lucru va depinde de slujba ta și de propriile aspirații pe care le ai în viață .

2. Identifică acțiunile pe care trebuie să le faci imperios. Revizuieste-ți activitățile și orarul în funcție de priorități.

3. Ia în calcul și un timp suplimentar. Nu poți prezice când vei avea întreruperi neprevăzute ale lucrului. Lăsând o marjă de timp în orarul tău, îți acorzi flexibilitatea de a-ți reorganiza activitățile.

Planificarea este procesul prin care îți proiectezi folosirea timpului. Planificând eficient poți reduce stresul și poți maximiza eficacitatea. Acest lucru reprezintă unul dintre cele mai importante aptitudini legate de managementul timpului. Alegerea metodelor și surselor de căutare a informației în cadrul procesului de căutare depinde de obiect și de domeniul de studiu. Din pricina problemei cantității excesive de informație cu care fiecare explorator se confruntă, este important să știi să limitezi căutarea pentru a găsi informații relevante și să te asiguri că sursele de informare relevante nu sunt ratate. Există o anumită contradicție în ceea ce noi numim „învățare”. Se pare că trebuie să renunțăm la învățare pentru a înțelege învățarea. De exemplu, atunci când ne îndepărtăm de o problemă, adesea aflăm mai multe despre o problemă. Intră într-o discuție aprinsă cu un coleg, de exemplu, și vei vedea că adesea cele mai bune argumente îți vor veni în minte mai târziu, în timp ce speli farfuriile. Citește o carte de specialitate din domeniul tău și vei realiza ce ai înțeles și cât ai înțeles abia după ce ai închis cartea. Pe scurt, învățarea beneficiază de pe urma reflecției. Acest tip de reflecție necesită un moment de calm.

Bibliografie:

1. Cristea, Gabriela, MANAGEMENTUL LECȚIEI, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008;
2. Oprea, Crenguța, STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
3. Ioan, Neacșu, METODE ȘI TEHNICI DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ, Editura Militară, București, 1990

METODA JOCULUI DIDACTIC

Prof. înv. primar Gabriela ALEXA
Liceul Tehnologic Energetic “Dragomir Hurmuzescu” Deva

Jocurile didactice sunt metode de învățare și de muncă folosite cu intenții didactice, ce se aseamănă ca formă cu jocurile de societate dar din punctul de vedere al conținutului tematic au scop de învățare. Jocul didactic presupune valorificarea elementelor de joc în atingerea unor obiective educaționale.

Metoda jocurilor didactice (învățarea prin joc) face parte din categoria metodelor de simulare bazate pe acțiunea fictivă a elevilor, alături de metoda dramatizării (învățarea prin dramatizare).

După conținutul și obiectivele urmărite, pot fi:

- jocuri senzoriale (vizual-motorii, tactile, auditive);
- jocuri de observare a naturii;
- jocuri de dezvoltare a limbajului;
- jocuri de raționament;
- jocuri matematice;
- jocuri de construcții tehnice;
- jocuri muzicale;
- jocuri de orientare;
- jocuri aplicative;
- jocuri de creație;
- jocuri de memorie;
- jocuri de îndemânare;
- jocuri de cooperare;
- jocuri pe computer;
- jocuri de spargere a gheții;
- jocuri de energizare;
- jocuri de strategie și gândire;
- jocuri de decizie.

1. Titlul jocului: este formulat în funcție de vârsta participanților și conținutul tematic.

Exemplu: *De ce să prinzi un ou?* (joc de strategie și gândire).

2. Obiectivele jocului: definesc achizițiile de învățare, concrete, observabile și măsurabile. Numărul acestora variază în funcție de vârsta participanților și complexitatea jocului.

Exemplu: dezvoltarea strategiilor de gândire, dezvoltarea abilităților de rezolvare a unor probleme, dezvoltarea capacităților de lucru în grup.

3. Sarcina didactică (consemnul jocului): trebuie să antreneze anumite competențe, abilități și este formulată în funcție de obiectivele, conținutul sau contextul tematic al activității și vârsta participanților.

Exemplu: fiecare echipă trebuie să construiască din materialele puse la dispoziție un dispozitiv care să împiedice spargerea ouălor.

4. Conținutul jocului (desfășurarea): reprezintă modul de desfășurare, succesiunea acțiunilor de joc. Exemplu:

a) *Pregătirea jocului* (înainte de începerea activității):

- Împărțiți clasa în echipe de 4-5 membri;
- Pentru fiecare echipă înfășurați oul nefiert cu o bucată de sfoară și agățați-l de tavan, 1.75-2 m înălțime. Nu înfășurați oul prea mult, pentru că dacă va cădea va trebui totuși să se poată sparge;
- Pentru fiecare echipă pregătiți cartoane, lipici.

b) *Desfășurarea jocului*

• Introduceți jocul în grupuri, comunicându-le consemnul: Fiecare echipă trebuie să construiască din materialele puse la dispoziție un dispozitiv care să împiedice spargerea ouălor. Aveți la dispoziție 30 de minute;

• După 30 de minute de la începerea jocului, vizitați fiecare echipă și tăiați sforile ce țin ouăle agățate.

5. Regulile de joc: sunt prestabilite și obligatorii pentru toți participanții. Reglementează conduita și acțiunile acestora.

Exemplu:

• Nu atingeți oul sau sfoara cu mâna sau cu materialele pe care le folosiți;

• Puteți folosi doar materialele puse la dispoziție (scaunele și mesele nu pot fi folosite!).

6. Elementele de joc: sunt mijloace prin care jocul devine o activitate atractivă și plăcută.

Exemplu: la semnalul sonor (o jucărie care imită o găină) echipele vor începe activitatea. La un alt semnal sonor jocul va înceta.

7. Materialul didactic: trebuie selectat în funcție de conținutul jocului și vârsta elevilor.

Exemplu: ouă nefierte, sfoară, hârtie, foarfece, reviste vechi, cartoane, lipici, spațiu din 4 în 4 metri pentru fiecare grup.

8. Timp: durata jocului variază în funcție de complexitatea jocului, numărul de participanți, obiectivele propuse.

Exemplu:

Timpul: 50 de minute (10 minute pentru introducere, 20 de minute pentru a rezolva o problema, 20 de minute pentru evaluare).

9. Reflecție și evaluare: în majoritatea situațiilor este importantă planificarea unei secvențe de analiză a jocului, realizată sub forma unei discuții sau dezbateri. Scopul acestei analize este conștientizarea elevilor că au participat la o activitate de învățare, încurajarea reflecției privind propriile acțiuni în situația de joc, conștientizarea achizițiilor dobândite. Punctele de discuție din această etapă pot fi: *Ce a urmărit jocul? Cum v-ați simțit? Ce ați învățat? Care a fost contribuția voastră la joc? Ce ați descoperit?*

Exemplu: dezbateră se poate concentra asupra modurilor diferite de a lucra în echipă pentru a atinge un scop comun: *Ce ați observat? Au existat dificultăți în comunicarea cu ceilalți? Cum ați reușit să le depășiți?*

Bibliografie:

1. Dragnea, C., *Teoria sportului*, Editura FEST, București, 2000
2. Dumitru, G., *Sănătate prin sport pe înțelesul fiecăruia*, București, 1997

PROIECT DE LECȚIE

Profesor învățământ primar: Ioana CUCĂILĂ
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Clasa: a III-a

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Educație civică

Unitatea tematică: „TIMPUL ÎN VIAȚA NOASTRĂ”

Tema: „Învăț organizat”

Tipul lecției: predare-învățare

Competențe specifice:

2.3. Explorarea abilităților de relaționare cu ceilalți

3.1. Realizarea unui program zilnic de activități, cu sprijinul adulților

Obiective operaționale:

O1- să precizeze modul în care își organizează timpul pentru teme și învățat;

O2- să numească motivul oboselii lui Karo;

O3- să identifice importanța unui program organizat în privința sănătății;

O4- să-și prezinte succint programul zilnic;

O5- să exprime păreri referitoare la rezolvarea problemei date.

Strategia didactică:

- centrată pe elev și conținut

a. Metode didactice: conversația euristică, observația sistematică, problematizarea, explicația, dezbateră

b. Mijloace didactice: joc interactiv, material PowerPoint

c. Forme de organizare: frontal, individual

Resurse de timp: 30 minute (lecție online)

ETAPE/ TIMP	OBIECTIVE	CONȚINUT INFORMAȚIONAL	STRATEGIE DIDACTICĂ		
			Metode didactice	Mijloace didactice	Forme de organizare
1. Moment organizatoric (1 minut)		Pregătirea celor necesare în vederea desfășurării în condiții optime a lecției. Pregătirea climatului psiho-afectiv necesar desfășurării activității, asigurarea ordinii și disciplinei.	Conversația		Frontal

Resurse de spațiu: classroom

<p>2. Captarea atenției (3 minute)</p>	<p>01</p>	<p>Stimularea interesului pentru a participa la activitate se va realiza pe baza jocului interactiv „<i>Ghicește activitatea!</i>” (constă în identificarea disciplinei ilustrate în imaginea indicată).</p> <p>Joc interactiv:</p> <p>Le adresez copiilor întrebări referitoare la modul în care își organizează timpul pentru teme, învățat, astfel încât să aibă timp și pentru joacă.</p>	<p>Conversația euristică</p>	<p>Joc interactiv</p>	<p>Frontal</p> <p>Frontal</p>
<p>3. Anunțarea temei și a scopului/obiectivelor (1 minut)</p>		<p>„Dragi copii, astăzi la ora de educație civică vom descoperi povestea unui pui de căprioară, pe nume Karo, care are nevoie de sfaturile noastre. Sunteți pregătiți să îi oferim o mână de ajutor?</p> <p>Atenție...pe locuri...ÎNCEPEM!”</p>	<p>Conversația euristică</p>		<p>Frontal</p>
<p>4. Dobândirea cunoștințelor / Predarea-învățarea (20 minute)</p>	<p>02</p> <p>03</p> <p>04</p> <p>03</p>	<p>Voi proiecta povestea lui „Karo cel obosit” și vom analiza imaginile ilustrate. Ulterior, voi desemna elevi care vor citi întâmplarea puiului de căprioară.</p> <p>➔ Priviți Anexa nr. 1</p> <p>Se va continua prin răspuns oral la următoarele întrebări:</p> <p><i>Slide 5:</i> De ce este Karo atât de obosit? (întrebare cu patru variante de răspuns)</p> <p><i>Slide 6:</i> Cum putea el să evite apariția oboselii? Ce program zilnic avea Karo?</p> <p><i>Slide 7:</i> Ce s-ar putea întâmpla dacă nu-și va schimba programul zilnic? (întrebare cu patru variante de răspuns)</p> <p><i>Slide 8:</i> Tu ai un program zilnic? Care este acesta? Crezi că toți colegii tăi ar putea avea un program zilnic identic cu al tău?</p> <p>Le voi prezenta elevilor cunoștințele deprinse din experiența noastră (<i>slide 9</i>), subliniind necesitatea de alternare a timpului pentru învățat cu cel pentru relaxare și odihnă, privind sănătatea noastră, cât și intervalele de timp potrivite pentru învățare (9-12 și 16-18).</p>	<p>Observația sistematică</p> <p>Conversația euristică</p> <p>Explicația</p> <p>Problematizarea</p> <p>Conversația euristică</p>	<p>Prezentare PPT</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p> <p>Frontal</p>

5. Obținerea performanței (4 minute)	05	Îi voi ruga pe elevi să se gândească la modalitățile prin care ar putea să îl ajute pe Karo să iasă din situația nedorită în care se află, urmând să dezbaterem împreună părerile fiecăruia.	Conversația Dezbaterea	Prezentare PPT	individual frontal
6. Concluzii și aprecieri (1 minut)		Voi felicita elevii pentru modul în care au cooperat, pentru atenția acordată și pentru participarea activă la oră.	Conversația	Aprecieri colective și individuale	frontal

Bibliografie:

XXX Noi repere privind activitatea educativă. Ghid metodologic, 2002

XXX Consiliere și orientare

METODA JOCURILOR ÎN PREDAREA CHIMIEI

Laborant Dorina MOLDOVAN
Liceul Tehnologic „Transilvania” Deva

Cercetările în domeniu au constatat că prin utilizarea jocurilor se determină un transfer de energie, de motivație funcțională dinspre jocul propriu-zis spre activitatea de învățare, se asociază un interes imediat și puternic, specific jocului unor obiective sau sarcini de învățare existând posibilitatea ca acțiunea distractivă să se transforme într-un important factor de exersare fără ca elevul care se joacă să fi avut această intenție

Strategia jocului este în esență una euristică. Elevii au ocazia să aplice la situații noi date și concepte însușite anterior, să exerseze în rezolvarea unor probleme care necesită experimentarea unor strategii alternative, adoptarea unor decizii.

Creșterea interesului cognitiv este una dintre componentele succesului în stăpânirea chimiei. Specificul societății contemporane impune utilizarea unor noi strategii didactice, specificate ca moderne, axate pe învățarea activă și interactivă, având ca scop formarea cunoștințelor și

competențelor funcționale. Una din tehnicile promițătoare care contribuie la rezolvarea acestei probleme și care este recomandată la activități și produse de învățare este jocul didactic. În contextul acestei abordări, lecția de laborator devine „o aventură a cunoașterii” în care elevul participă activ, după puterile proprii, întâlnind probleme și situații dificile, examinându-le și descoperind soluții plauzibile. Utilizarea jocului didactic ca metodă de predare-învățare și procedeu folosit în cadrul orelor de chimie accelerează însușirea cunoștințelor, formarea priceperilor și deprinderilor și contribuie la dezvoltarea tuturor proceselor psihice.

Descrierea jocului didactic:

În acest tabel misterios s-au ascuns un șir de elemente chimice, utilizând sistemul periodic identificați elementele ascunse, colorând cu culoarea roșie denumirile nemetalelor și cu culoare albastră denumirile metalelor.

C	S	U	L	F	A	R	S	E	N
A	A	Z	O	T	F	H	F	N	T
R	C	U	P	R	U	B	L	E	E
B	I	G	L	A	C	R	U	O	L
O	O	O	I	R	A	O	O	N	U
N	D	Z	T	G	R	M	R	R	R
A	U	R	I	I	B	B	O	R	K
F	F	I	U	N	O	C	L	O	R
Z	I	N	C	T	N	C	R	O	M

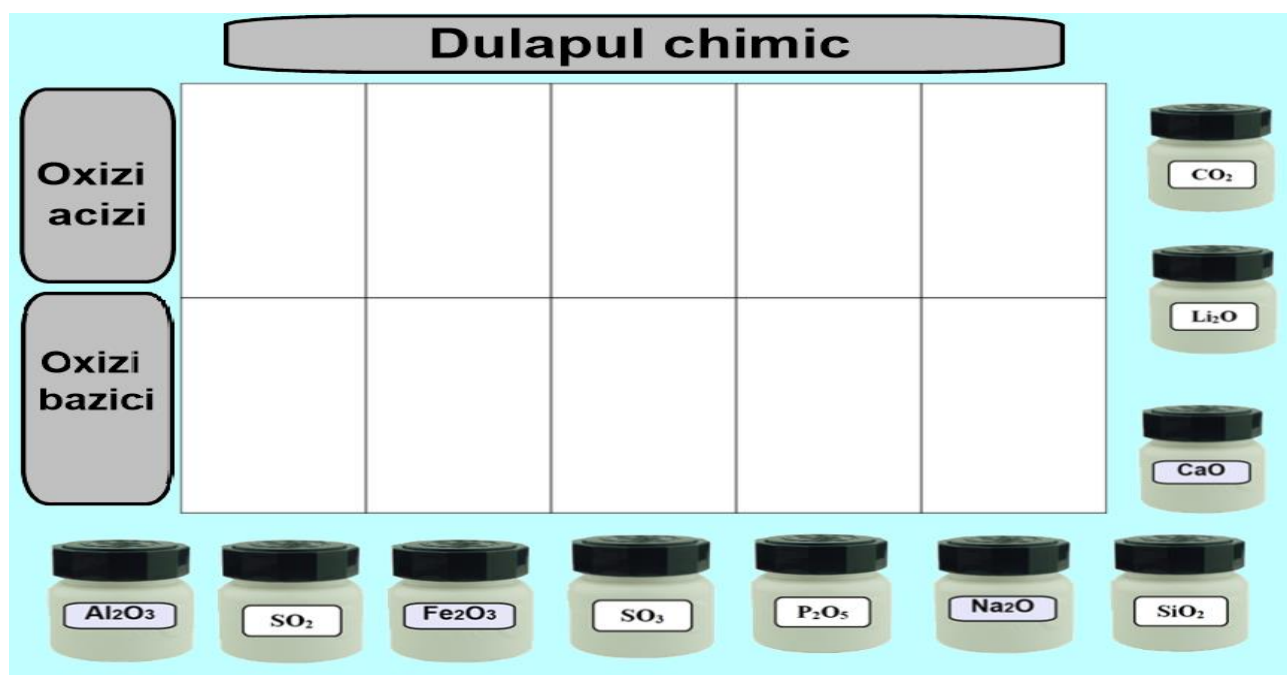
Joc didactic: DULAPUL CHIMIC

Obiectiv: corelarea compoziției substanței cu denumirea, clasa de compuși, proprietăți chimice

Forme de organizare: individual sau frontal

Materiale didactice: prezentare SMART notebook

Descrierea jocului didactic: Aranjați pe raftul de sus oxizii acizi iar pe raftul de jos oxizii bazici.

Joc didactic **BLITURNIR**

Obiectiv: operarea cu noțiunile ce se referă la: răspândirea nemetalelor în natură, rolul biologic al nemetalelor și compuşilor lor domeniile de utilizare.

Materiale didactice: fişe de lucru

Descrierea jocului didactic: În spațiile libere ale tabelului scrieți denumirea substanței în conformitate cu caracteristicile propuse.

„Ghiciți nemetalul”

Nr.	Caracteristica nemetalului	Denumirea substanței
1.	Cea mai ușoară substanță gazoasă.	
2.	Singurul nemetal lichid.	
3.	Galben, insolubil în apă, are 2 forme alotropice, se utilizează la vulcanizarea cauciucului.	
4.	Solid, cristalin, puțin solubil în apă, poate identifica amidonul din produsele alimentare.	
5.	Are duritatea 10 pe scara lui Mohs.	
6.	Gaz galben-verzui cu proprietăți asfixiante, utilizat la epurarea apelor.	
7.	Miroase a usturoi, se păstrează sub un strat de apă, luminează în întuneric.	
8.	Unsuos la pipăit, are rețea atomică stratificată, de aceea conduce curentul electric.	
9.	Formă alotropică a oxigenului cu miros plăcut de aer proaspăt.	
10.	Se conține 78% în aerul atmosferic.	

IMPACTUL EXPERIMENTULUI ASUPRA COMPETENȚELOR DE CERCETARE ALE ELVILOR

**Laborant ing. Maria Dana CIOCAN
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva**

Învățarea prin descoperirea experimentală este o reacție împotriva metodelor bazate pe verbalizarea și memorarea mecanică, a metodelor bazate pe receptare, chiar dacă ele asigură înțelegerea celor asimilate și învățarea mai rapidă. Activitățile experimentale reprezintă o strategie sigură de motivare a elevilor pentru o implicare activă în procesul de dobândire a competențelor specifice disciplinelor chimie, biologie, fizică. În cadrul experimentului demonstrativ la elevi se consolidează viziunea privind orientarea profesională, iar studenții specialităților din domeniile menționate anterior obțin competențe valoroase, care sunt utile pentru dezvoltarea traseului profesional, organizarea activității științifice și pedagogice. Învățarea prin descoperire urmărește ca predarea-învățarea să se bazeze pe problematizare și cercetare, pe experiența directă și concretă, creativă. Învățarea euristică urmărește să nu comunice material de studiu în forma ei finală de asimilare, ci să antreneze elevul în procesul instruirii, să-i arate cum să învețe.

Una dintre problemele importante ale didacticii științelor exacte și ale naturii din ultimul timp este elaborarea mecanismelor atractive pentru motivarea elevilor în contextul, când acest domeniu devine tot mai puțin solicitat de către tineri. Dacă 2-3 secole în urmă matematica, fizica, chimia, biologia etc. constituiau un privilegiu și o onoare de cercetare pentru aristocrați, care tindeau să afle misterele naturii, atunci în prezent, când tehnologiile contemporane crează un confort social și mecanisme ușoare de manipulare a lor, mulți tineri preferă să nu depună efort pentru asimilarea cunoștințelor din acest domeniu. Însă pentru asigurarea evoluției socio-economice sunt necesare idei și tehnologii noi, altfel civilizația riscă să intre în declin. Una dintre soluțiile eficiente este motivarea prin metode activ-participative, care provoacă, intrigă, argumentează necesitatea studierii disciplinelor, utilitatea practică a cunoștințelor acumulate etc. Aceste metode permit elevului să trăiască stări de spirit deosebite, care-l fac să reevalueze atitudinea față de disciplina de studiu.

O strategie eficientă în motivarea pentru instruire la chimie, fizică, biologie este utilizarea experimentului demonstrativ, prin intermediul căruia elevii au posibilitatea nu doar să aplice în practică cunoștințele acumulate în plan teoretic, ci și să observe derularea și rezultatul experimentului într-un mod captivant și distractiv. Astfel, aceste discipline devin în conștiința elevilor nu doar științe exacte, ci și unele atractive, prin care se realizează instruirea motivată.

Procesul de învățare nu poate fi integrat dacă nu dispune de verificarea și evaluarea în practică a materialului teoretic. „În condiții didactice, experimentarea de către elevii înșiși reprezintă o modalitate specifică de explorare a realității, de învățare prin acțiune, prin experiența trăită direct. A experimenta înseamnă a-i pune pe elevi în situația să conceapă și să practice ei înșiși un anumit gen de operații cu scopul de a provoca, a observa, a dovedi, a studia, a aprecia, a verifica, a măsura efectele, rezultatele etc.” (Leif, J.), ceea ce se va solda cu noi achiziții cognitive și operaționale pentru el. Prin

definiție, experimentul rămâne și aici o observare provocată, o acțiune de căutare, de încercare, de găsim de dovezi, de legități, prin efectuare de experimente.

Din punct de vedere organizatoric, lucrările experimentale se pot desfășura fie *individual* (pe teme separate, lucrând fiecare elev în mod independent, având asigurate toate condițiile tehnico-materiale necesare), fie în echipe (2-3 elevi) – atunci când nu dispunem de suficientă aparatură și instalații sau intenționăm în mod special să-i deprindem cu munca de echipă, – în forme combinate sau *frontal* – adică efectuate de toți elevii în același timp și în același ritm, pe aceeași temă, sub îndrumarea directă a profesorului, în condițiile în care se pot asigura aparate, materiale, instalații etc., pentru fiecare elev în parte.

În practica școlară actuală se remarcă tendința de trecere de la lucrările frontale la lucrările pe echipe și spre cele individuale, forme organizatorice de mai mare eficiență. Având pe masa de lucru asigurate substanțele, materialele și aparatura necesară, experimentele individuale sau cele în echipă se pot efectua în mod independent, cu minimum de indicații date de profesor sau pe baza unei fișe de lucru elaborată în prealabil de profesor. În aceste fișe, mersul experimentelor este descris incomplet, rezumându-se numai la indicații absolut necesare. Se recomandă ca fișele să fie în așa fel concepute încât să-i situeze în permanență pe elevi în fața unor probleme noi (fișe problematizante) care se cer să fie rezolvate pas cu pas, prin propriul lor efort.

Întrucât elevii nu au experiență în efectuarea unor asemenea lucrări, până la deprinderea treptată a acestei proceduri de învățare este necesar ca fiecare experiment să fie cu exactitate pregătit de către profesor, asigurându-se condiții tehnico-materiale optime și aplicarea unor măsuri organizatorice stricte de punctualitate și disciplină în așa fel încât pe parcurs să nu intervină niciun fel de perturbări. O conducere în bune condiții a activității elevilor, face necesar ca, mai înainte de orice, profesorul să se asigure că aceștia au o idee clară după care se vor conduce în desfășurarea experimentului, că vor efectua experiențele în lumina unei întrebări centrale, a unui punct de vedere bine conturat, că ei cunosc obiectivele de urmărit. Fără precizarea acestor puncte de plecare elevii nu își vor putea explica și nu vor fi în stare să interpreteze corect ceea ce observă, ceea ce rețin. De la sine se înțelege cât este de important ca profesorul să stăpânească bine *teoria și mecanismul experimentului*, să cunoască structura diferitelor tipuri de experiment, să-i ajute pe elevi să urmărească sistematic activitățile în care sunt angajați, intervenind însă cu prudența necesară. El trebuie să sugereze, cu măsură, ceea ce ei nu pot descoperi singuri, având grijă să nu se substituie efortului personal al acestora de redescoperire a noilor cunoștințe. Cu atenție, el va supraveghea efectuarea exercițiilor experimentale în vederea preîntâmpinării accidentelor.

Experimentul este o metodă destul de eficientă cu un impact înalt asupra atitudinii elevilor față de procesul educațional. Promovarea metodelor activ-participative solicită exersarea mecanismelor gândirii, inteligenței, imaginației și creativității. Utilizarea rațională a experimentului demonstrativdistractiv în sistem bine gândit, atât în cadrul activităților curriculare, cât și extracurriculare dezvoltă competența de cercetare și conduce la un stil de analiză inovativă, favorizând promovarea noilor idei, procese și tehnologii.

Bibliografie:

1. Cerghit I., „Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 1997.
2. Cucoș C., „Psihopedagogie”, Editura Polirom, București, 2009.
3. Stoica M., „Pedagogie și psihologie”, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2002.
4. Ciascai L. „Didactica științelor naturii”, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj, 2007.
5. www.scienceinschool.org

INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL CENTRAT PE ELEV

Prof. Teodora-Elena VINTILĂ

Colegiul Național Pedagogic “Regina Maria” Deva

Educația centrată pe elev constituie un cadru eficient pentru planificarea și realizarea procesului instructiv-educativ într-o manieră activă și interactivă. Organizarea activităților centrate pe persoana celui educat presupun un cadru favorabil pentru ca elevii să fie motivați și să învețe aprofundat.

Centrarea pe elev reprezintă o cerință didactică ce presupune plasarea copilului, nu a materiei de învățământ, în mijlocul procesului instructiv. Învățarea centrată pe elev este o abordare pedagogică care se focusează pe nevoile elevilor, nu pe ale celorlalți participanți ai procesului educațional. Învățarea este activitatea comună a profesorului și a elevului direcționată spre autorealizarea elevului și dezvoltarea calităților lui personale.

Educația centrată pe elev se structurează:

- ✓ pe principii educativ-didactice generale (al accesibilității, al integrării teoriei cu practica, al învățării temeinice, al cunoașterii sistemice, al intuiției);
- ✓ pe principii specifice (al individualității, al creativității și succesului, al alegerii, al încrederii și susținerii).

Conform principiului creativității și succesului profesorul are misiunea de a asigura în clasă un climat psihologic benefic stimulării și dezvoltării unei învățări creative, astfel încât elevul să aibă posibilitatea de a-și prezenta ideile și opiniile într-o atmosferă neautoritară, de înțelegere și respect reciproc. Astfel, creativitatea produce inovația, schimbarea, stând la baza dezvoltării.

În societatea contemporană, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât în activitatea didactică trebuie să nu lipsească inovația și creativitatea. Aceasta ajută elevul să își dezvolte propria capacitate critică, de creație, ca parte esențială a modului de a gândi și a personalității sale. Prin educație, profesorul își asumă rolul de mentor, cultivă și provoacă la dezvoltare potențialul elevilor săi. Cele două variabile necesare în activitatea didactică sunt stimularea creativității la elevi și formarea și aplicarea unor metode creative și atractive de predare.

În procesul educativ, creativitatea și inovația ar trebui să devină un imperativ și o prioritate pentru fiecare cadru didactic, deoarece rolul lor este să formeze personalități. Actul educativ ar consta în transmiterea informațiilor, formarea aptitudinilor, a capacităților de gândire, de critică liberă, de exprimare a emoțiilor, deci de formare a unei individualități unice și independente. Aceasta presupune existența și utilizarea unor metode creative în predare și evaluare, cum ar fi folosirea unor metode interesante de predare a informației și organizarea de activități extrașcolare provocatoare. Elevii trebuie provocați prin intermediul unei comunicări deschise, în ambele sensuri (profesor-elev, elev-profesor), prin libertatea la exprimare liberă/personală și de critică, prin stârnirea interesului acestuia prin discuție.

Creativitatea pedagogică definește modelul calităților necesare cadrului didactic pentru proiectarea și realizarea unor activități eficiente prin valorificarea capacităților sale de înnoire permanentă a acțiunilor specifice angajate la nivelul sistemului și al procesului de învățământ. Dezvoltarea creativității elevilor trebuie să înceapă odată cu formularea obiectivelor instructiv-educative, astfel, în procesul didactic creativitatea se transpune în flexibilitate, opusul stereotipurilor, rutinei.

Învățarea creativă este un proces evolutiv, bazat pe receptivitate față de experiențele noi, căutate și rezolvate prin explorare, deducție, analiză, sinteză, generalizare, abstractizare, concretizare sau operaționalizare, accentuându-se realizarea conexiunilor dintre senzori și solicitându-se o profundă și autentică implicare intelectuală, afectivă, psihomotorie și volițională, astfel achizițiile fiind mai eficiente și mai constante.

Inteligența este o condiție importantă pentru creativitate. Capacitățile intelectuale sunt condiții necesare, dar nu și suficiente pentru actul creator. Curiozitatea, pasiunea pentru cunoaștere, dorința de a descoperi ceva nou sunt mobiluri energizante pentru actul creator. Comportamentul este susținut de o serie de trăsături de caracter și atitudini favorabile:

- încrederea în forțele proprii;
- curajul în asumarea riscurilor;
- perseverență în căutarea soluțiilor;
- conștiinciozitatea;
- respingerea rutinei;
- respingerea conformismului;
- deschiderea spre nou;
- cutezanța în adoptarea de noi scopuri;
- simțul valorii;
- respectul față de originalitate.

Predarea și învățarea creativă reprezintă atribute ale învățământului modern. Pentru a realiza acest lucru profesorii trebuie să fie creativi. Aceștia își manifestă creativitatea prin proiectarea, organizarea și conducerea activităților instructiv-educative, prin desfășurarea procesului de evaluare, prin reglarea demersurilor didactice proprii.

Cadrele didactice ar trebui să acorde o importanță deosebită și echilibrată teoriei inteligențelor multiple. Aceasta fiind o alternativă a muncii diferențiate, centrate pe elev, o strategie modernă de instruire interactivă care poate îmbunătăți performanțele școlare ale copiilor. Profesorii joacă un rol important în identificarea, dezvoltarea și explorarea acestor inteligențe în contexte educaționale formale, nonformale și informale cu scopul de a eficientiza procesul de predare-învățare-evaluare.

Utilizarea metodelor de învățare activă fac lecțiile interesante, ajutând elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamentate, sprijinind elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le folosească în viața reală.

Școala joacă un rol important în formarea comportamentului creator și inovator pentru că este principalul instrument pentru cultivarea creativității la elevi. Prioritatea învățământului este informatizarea, softul educațional, programele informatice special proiectate pentru predarea unor teme specifice, fiind necesare în realizarea scopurilor didactice și a idealurilor educaționale.

Școala trebuie să cultive și să dezvolte potențialul creativ al copiilor, punând accent pe învățarea prin cercetare-descoperire, pe învățarea prin efort propriu-independent sau dirijat. În felul acesta, efortul educațional se mută pe un repertoriu amplu de operații, procese și deprinderi, pe gândirea divergentă și imaginație, pe învățarea creativă, inovatoare, pe învățarea centrată pe elev, conducând spre soluționarea unor probleme.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., *Sisteme de instruire alternative*, Editura Aramis, București, 2002;
2. Gardner, H., *Inteligențe multiple. Noi orizonturi*, Editura Sigma, București, 2006.

CREATIVITATEA - PREMISĂ ÎN EFICIENTIZAREA DEMERSULUI DIDACTIC

Prof. Adrian-Constantin ALEXA

Liceul Tehnologic Energetic “Dragomir Hurmuzescu” Deva

Creativitatea este un fenomen extrem de complex, cu numeroase aspecte sau dimensiuni. Pentru a delimita dimensiunile creativității, aceasta trebuie privită din mai multe perspective, determinate în cea mai mare parte de intențiile cercetătorilor. Privită prin prisma personalității, creativitatea reprezintă capacitatea persoanei de a produce idei sau lucruri originale și utile. Având în vedere că fenomenul creator angajează și valorifică bogăția întregii personalități, acțiunea de educație a creativității centrată în acest perimetru, trebuie să urmărească nu numai exersarea subsistemelor psihologice implicate ci și personalitatea, ca rezultat integrativ și armonios.

În abordările tradiționale, personalitatea văzută din punct de vedere psihologic, cuprinde numai aptitudinile, temperamentul și caracterul. Treptat, s-au adăugat motivația, atitudinea și sentimentele. Concepția potrivit căreia creativitatea este o caracteristică, un atribut general al personalității umane s-a impus tot mai mult după anul 1950.

Această concepție se bazează pe ideea că fiecare copil dispune de un potențial necesar unui anumit nivel de realizare creativă care se manifestă însă într-un mod personal, cu particularități distincte în raport de măsură în care acesta este cultivat (slab creativ, mijlociu creativ și înalt creativ).

Văzută din perspectiva subiectului, creativitatea apare ca o capacitate complexă, o structură caracteristică a psihicului care face posibilă opera creatoare. Este o aptitudine, o dispoziție a intelectului de a elabora idei, teorii, modele, obiecte originale plecând de la datele și obiectele preexistente. Este o caracteristică, o performanță a unei persoane date, o facultate sau o capacitate a acesteia de a inova sau inventa (în tehnică), de a descoperi (în știință), de a crea (opere de artă). De aceea, activitatea creatoare poate fi considerată drept forma cea mai înaltă a activității omenești.

Criza prin care trece educația în zilele noastre, necesită schimbări la nivelul sistemului de învățământ. Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a școlilor. Un prim pas trebuie făcut în formularea obiectivelor instructiv-educative, astfel încât cultivarea creativității să stea alături de educarea gândirii, prin combaterea conformismului cultural manifestat la mulți dintre profesori. Astfel, chiar progresul gândirii în soluționarea problemelor depinde de factorul creativitate.

Educarea creativității la copiii de toate vârstele, presupune atingerea următoarelor obiective cu caracter general:

- formarea unei atitudini pozitive față de progres, față de elementele de noutate și față de introducerea acestora în propriile acțiuni;
- pregătirea lor pentru a accepta noul ca un indiciu al progresului, al inovațiilor și al creativității umane;
- încurajarea manifestărilor elevilor caracterizate prin caracter și rezultate originale;
- formarea și dezvoltarea aptitudinilor și capacităților de a crea, de a regândi strategiile de lucru și de a le integra în sisteme dinamice, flexibile și eficiente;
- formarea și dezvoltarea capacităților creative, a capacităților de a realiza ceva nou: conexiuni, idei, teorii, modele ideale sau materiale, produse materiale.

Foarte importantă este atitudinea profesorului, relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară poate crea blocaje afective ale elevilor. Este de preferat o atmosferă democratică, destinsă, prietenoasă. Profesorul trebuie să fie apropiat de elevi, îngăduitor (în limite rezonabile), să încurajeze imaginația.

De asemenea, este necesar ca profesorul să fie creativ, în următoarele direcții:

- ✓ proiectarea activităților instructiv-educative;
- ✓ organizarea și conducerea activităților didactice, respectiv realizarea activităților de învățare;
- ✓ desfășurarea procesului de verificare și evaluare a randamentului școlar al elevilor;
- ✓ reglarea demersurilor didactice proprii pe baza informațiilor obținute prin feed-back.

Elevii cu potențialități creative superioare au nevoie de asigurarea unor condiții speciale de dezvoltare a acestora. Ei pot fi depistați cu ajutorul unor teste speciale sau prin observarea directă, la clasă. Profesorii trebuie să pătrundă în inima elevilor dându-le exemple de viață, povestindu-le din experiența proprie sau a altora, rezolvând conflictele prin blândețe și surprinzându-i cu reacții neașteptate.

Pentru dezvoltarea creativității elevilor există mijloace nespecifice, care nu au legătură cu vreun obiect de învățământ și metode specifice pentru o anumită materie, în funcție de conținutul acesteia.

Progresul creativității se realizează și prin metode și procedee specifice, de care beneficiază procesul instructiv-educativ: metodele active cum ar fi învățarea prin descoperire, descoperirea dirijată (călătoriile pe hartă, continuarea unei nuvele sau povestiri), brainstormingul. De asemenea, un rol important îl au metodele moderne de predare-învățare, centrate pe elev.

De exemplu, printre procedeele aplicate la clasă pot fi: la cererea profesorului elevii trebuie să creeze o problemă și să o rezolve singuri, individual sau în grup; pot să imagineze probleme cu mai multe soluții; foarte interesante sunt călătoriile pe hartă la geografie; jocurile de rol activează imaginația și capacitatea de a empatiza cu personajul.

Pentru ca stimularea creativității să aibă loc, este necesară cultivarea la elevi a unor capacități, cum ar fi:

- valorificarea și dezvoltarea spiritului de observație;
- cultivarea flexibilității gândirii, a abilităților intelectuale care să le permită elevilor să stabilească dacă o ipoteză este sau nu validă, să renunțe la cele neproductive și să identifice altele;
- cultivarea curajului de a încerca și a perseverenței, precum și dezvoltarea asumării riscului;
- dezvoltarea fluidității ideilor și asociațiilor realizate de elevi prin enumerarea unui număr cât mai mare de obiecte, fenomene, procese, elemente de conținut ideatic, în funcție de anumite criterii prestabilite.

Creativitatea nu se poate realiza numai prin educarea gândirii. Un rol important revine factorilor motivaționali. Mulți autori consideră că motivația este o componentă vitală a creativității. În școală, motivația principală, o constituie pentru majoritatea elevilor, obținerea unor note mari, dar și satisfacția multor elevi de a descoperi noutăți, fapte și idei noi.

Scopul oricărei educații creative este acela de a da elevului posibilitatea să folosească din plin întregul său potențial, iar discrepanța dintre capacitatea creativă înăscută și performanțele creative ale unui elev poate fi atenuată printr-o educație bine orientată, de la o învățare necreativă la o învățare creativă.

Bibliografie:

1. Amabile, T., *Creativitatea ca mod de viață, Ghid pentru părinți și profesori*, Editura Știință și Tehnică, București, 1997;
2. Ionescu, M., *Demersuri creative în predare și învățare*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000.

PRIETENA MEA, CARTEA

PROF. Maria MITRESCU

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Sunt nenumărate motive pentru care toți ar trebui să citim. S-au făcut și se fac în continuare nenumărate studii care să ne răspundă întrebării *De ce e bine să citim*. Fiecare avem un alt motiv pentru care citim, uneori citim de plăcere, alteori pentru a acumula cunoștințe, cert este că cititul ne este de foarte mare folos. Indiferent de motivul pe care-l avem pentru citit, dacă ne vom face un obicei din citit, finalitatea va fi că vom avea o viață mai bună. Fără să ne dăm seama vom învăța să luăm decizii mai bune, ne va ajuta să ne înțelegem mai bine (pe noi și pe ceilalți) și ne va ajuta să ne menținem un echilibru/stabilitate emoțională. Ca părinte, îți dorești pentru copilul tău tot ce e mai bun în lume. Pentru asta, fă-l să iubească cărțile! Iată mai jos, ce va câștiga copilul tău din citit:

Cititul te face să visezi, să evadezi în orice lume vrei tu. Călătorești cu mintea peste tot în lume, dar și în alte locuri imaginare. Cititul îți dezvoltă imaginația, despre care Einstein spunea că „*este mai importantă decât cunoașterea. Cunoașterea este limitată. Imaginația face ocolul lumii.*” Tot el spunea că „*logica te va duce din punctul A în punctul B. Imaginația te va duce oriunde...*” Cititul îți dă acces la mințile altor oameni, vezi cum gândesc, vezi că suntem diferiți, înveți că ai dreptul la o opinie personală, îți formează personalitatea. Copiii vor învăța că este OK că suntem diferiți, că este ok să aibă o altă opinie, că este ok să gândească singuri, că este ok să-și împărtășească părerile și că este ok să fii oaia colorată din turmă... Cititul te ajută să înțelegi anumite stări, emoții, comportamente (ale tale sau ale celor din jur), te ajută să empatizezi. Te ajută să te descoperi pe tine și lumea din jurul tău. Citind despre emoțiile personajelor, despre situațiile cu care se confruntă ele, copiii pot descoperi soluții noi la problemele cu care se confruntă chiar ei în viața de zi cu zi. Cărțile îi vor ajuta într-un final să ia decizii, să acționeze, să facă alegeri și să și le asume! Cititul te ajută să comunici mai bine, să te exprimi mai bine și să creezi relații mai bune cu cei din jur. Îmbogățindu-și vocabularul, copiii vor putea să-și exprime mai bine gândurile, ideile, vor căpăta încredere în ei și vor socializa mult mai bine. Vor găsi oameni cu aceleași pasiuni împreună cu care vor împărtăși idei, vor crea proiecte, vor schimba lumea în bine etc. Cititul îți mărește perspectivele, nu te limitează și nu te face să bați pasul pe loc; te face să vrei să descoperi mai mult, să cunoști mai mult, să ai standarde de viață mai înalte. Te ajută să evoluezi prin autodepășire. Dacă mai mulți oameni ar citi, am vedea mai puțini oameni pe bancă în fața blocului. Cititul te dezvoltă din punct de vedere mental, te ajută să-ți dezvolți gândirea critică, să știi să alegi din ceea ce ți se transmite, să extragi esențialul, să mergi pe drumul tău. Copilul nu va mai fi atât de ușor de „păcălit” de alții care vor să transmită fel de fel de „pseudo-științe” sau teorii extremiste sau manipulative! Cititul te ajută să-ți descoperi pasiuni noi. Este nevoie ca fiecare dintre noi să avem o pasiune, ceva care ne face plăcere și ne stimulează pentru a avea o viață mai împlinită și mai sănătoasă. Cititul te ajută să te concentrezi mai bine și să fii mai atent. Simplul fapt că stă aplecat asupra unui text și că este atent la ce scrie acolo este o mare victorie pentru fiecare copil. Lăudați-l de fiecare dată când îl vedeți citind! Cititul este ca o terapie. Este un articol extrem de interesant în celebrul [The New Yorker](#) în care aflăm despre **School of Life**, o librărie din Londra care folosește cărțile pentru a-i ajuta

să-și îmbunătățească viața, relațiile personale. Cum anume? Prin recomandarea cărților potrivite în funcție de nevoile tale emoționale.

Beneficii ale lecturii în dezvoltarea personală a individului. Crește și îmbogățește cultura generală; dezvoltă abilitatea de a învăța și de a munci; îmbunătățește și dezvoltă memoria; îmbogățește și dezvoltă vocabularul; contribuie la buna dezvoltare și educare personală a individului; lărgeste orizontul cunoașterii și viziunii personale; aduce o stare de bine sufletului și psihicului uman; îmbunătățește și dezvoltă capacitatea de exprimare; relaxează mintea; contribuie la motivarea individului; poate fi o bună rețetă de autosugestie; dezvoltă capacitatea de introspecție; dezvoltă capacitatea de a face conexiuni între evenimente; îmbunătățește reflexul minții; deschide poarta de acces către comorile universale și Inteligența Infinită; educă acțiunile individului; trezește și întărește discernământul; naște dorința de evoluție și progres personal; ajută la o organizare mai bună; dezvoltă latura umană; ajută la promovarea în cariera profesională; îmbunătățește capacitatea de a face alegerile potrivite și de a-ți asuma responsabilitatea pentru acțiunile tale.

Cartea reprezintă dorința de cunoaștere, pasiune, visare, hrană pentru suflet și minte, povestea vieții. Criticul și istoricul literar francez Émile Faguet definea cartea ca fiind „o mică mobilă a minții noastre, motorul spiritului, unealta care vine în ajutorul lenei de-a gândi, a insuficienței noastre, cum și a bucuriilor sufletului”. Cartea, ca obiect cultural, începe să-și piardă importanța și impactul asupra noii generații din cauza noilor alternative aparent mult mai atractive și, în orice caz, mult mai comode, care tind să capteze atenția celor dispuși să facă un efort mult mai redus și să ajungă mai rapid la un rezultat. Tendința înlocuirii lecturii cu petrecerea timpului în fața televizorului sau a calculatorului este explicabilă prin noul stil de viață în care mass-media și internetul acaparează, oferind o multitudine de informații facile și persuasive, dar care nu presupun o reflecție personală, un efort intelectual sau o pregătire anterioară. Ne îndreptăm spre o civilizație a văzului, spre o civilizație a imaginii. Secole de-a rândul, scriitorii de marcă s-au străduit să cizeleze cuvântul, să-l facă să comunice o bogăție de gânduri și sentimente, iar astăzi totul se reduce mai ales la semne, la simboluri, la imagini. Abordarea lecturii unei cărți tipărite poate fi neatractivă, poate fi ceva banal, gândind din perspectiva noii generații născute în era digitală, care folosește cu dexteritate mijloacele IT.

De aceea, lectura cărților în format electronic (e-books) este mai interesantă și mai potrivită pentru preocupările adolescenților. Chiar dacă mai sunt copii și tineri care iubesc lectura, cei mai mulți adolescenți își caută informațiile pe internet, pentru a câștiga timp; în prezent doar elevii pasionați de lectură mai cumpără cărți ori merg la bibliotecă pentru a le împrumuta. Lectura bună este aceea care produce maximum de plăcere – un maximum de plăcere care să-l mulțumească pe cititor. Este foarte important să se rețenească interesul pentru lectură, rămânând ca mai apoi acesta să se transforme în pasiune. Viciul lecturii, dependența de cuvântul scris, de cufundare în lumea ideilor prin intermediul cărții ar fi de dorit să nu mai rămână doar apanajul unora. Este de la sine înțeles că viața noastră mai cuprinde și alte lucruri, nu doar povești pe care să le citim. Nu suntem numai povești, însă fără poveste, fără posibilitatea de a scrie și citi povestea vieții, nu însemnăm nimic, sau însemnăm foarte puțin. Se spune că Arta este o provocare pentru timpul care ne ia și ne macină, că piramidele de la Gizeh sunt chemări ale eternității, ca versurile lui Rimbaud sau ca bolta Capelei Sixtine.

Bibliografie:

1. Balotă, Nicolae, Arta lecturii, Editura Cartea Românească, București, 1978.

2. Vlad Ion, În labirintul lecturii, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1999

3. Zusak Markus, Hoțul de cărți, Editura Rao, București, 2014

LIVEWORKSHEET LA ORA DE LIMBI STRĂINE

Profesor limba franceză – engleză Alina BONTA
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Ați auzit de liveworksheet? Dacă da, cred că le-ați și folosit și nu o dată ci de mai multe ori, căci fișele de lucru pe care le puteți găsi pe siteul <https://www.liveworksheets.com/> sunt foarte ușor de aplicat în mediu online, în flipped classroom dar și în clasele tradiționale în timpul orei sau ca temă pentru acasă.

Zeci de fișe, aranjate pe teme, categorii de vârstă, public țintă au fost propuse de profesori din toată lumea. Acestea pot fi folosite așa cum apar pe site, corectarea făcându-se automat prin opțiunea CHECK MY ANSWERS sau fișa poate fi trimisă profesorului dacă acesta este înscris pe platforma liveworksheets.com și are așadar un cont.

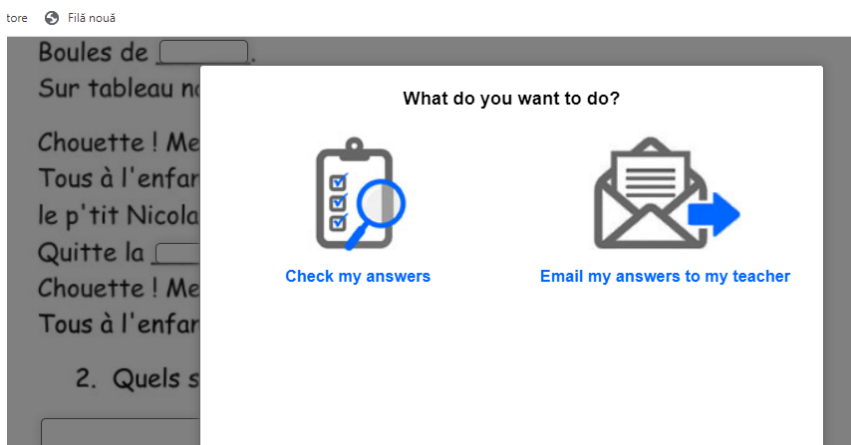
Am accesat de mai multe ori fișele de lucru atât la ora de franceză cât și la cea de engleză, cu mai multe scopuri (fixarea unor aspecte gramaticale, înțelegerea unui text scris sau audiat, repetarea unor teme de vocabular, etc.) și pot spune că aceste fișe sunt ușor de utilizat și foarte atrăgătoare pentru elevi care își pot vedea munca evaluată

instantaneu. Fișele pot fi partajate foarte repede și pot fi folosite chiar în google classroom dacă profesorul are un cont sau în caz contrar, elevul poate încărca o captură de ecran cu rezultatul și răspunsurile incorecte care au apărut în roz.

Dacă vei dori să faci propriile fișe de lucru, poți urmări tutorialul [liveworksheet](#) sau urma pașii de pe site care sunt destul de simpli de urmat. Lucrând în mod constant în mediu online cu acest tip de fișe, am dorit să creez la rândul meu propriul meu set de exerciții. În acest scop am ales o temă dragă, *Le Petit Nicolas* și, pornind de la un video cu melodia de generic a desenului animat creat după capodopera lui Sempé și Goscinny, am redactat un exercițiu de înțelegere a unui mesaj audio

1. Ecoute la chanson et complète avec les mots qui manquent

https://youtu.be/8QZVr_Kd21A

Le Petit Nicolas

Chouette ! Me voilà !

Tous à l'enfance !

le p'tit Nicolas

Quitte la _____.

Je suis l'enfant

De vos enfances

Ou bien l'enfance

De vos mémoires

Poussière de _____.

Et carte de France

Boules de _____.

Sur tableau noir

Chouette ! Me voilà !

Tous à l'enfance !

le p'tit Nicolas

Quitte la _____

Chouette ! Me voilà !

Tous à l'enfance !

Și un exercițiu de producere a unui text scris.

2. Quels sont les objets que tu vois dans la classe ?

Exercițiul se adresează elevilor de nivel A1 (clasa a V-a) și poate fi folosit înainte de oră, în timpul acesteia sau ca o continuare a lecției.

Liveworksheet poate fi un auxiliar la ora de limbi străine. Fișele de lucru create de profesori sunt interesante și bine redactate în general iar dacă dorești să creezi propria fișă aceasta se poate face cu puțin efort și inspirație. Conturile se creează gratuit iar platforma este prietenoasă cu utilizatorii.

lă nouă

The screenshot displays the Liveworksheets website interface. At the top, there is a search bar and navigation links for Home, About this site, Interactive worksheets, Make interactive worksheets, Make interactive workbooks, and Help. Below the navigation bar, there are tabs for Students access and Teachers access. The main content area features a breadcrumb trail: Live worksheets > French > Français Langue Étrangère (FLE) > Compréhension orale > Le Petit Nicolas. The worksheet title is 'Le Petit Nicolas' with the subtitle 'Chanson et FLE'. It includes metadata such as ID: 1851391, Language: French, School subject: Français Langue Étrangère (FLE), Grade/level: 12 ans, Age: 10-13, Main content: Compréhension orale, and Other contents: les objets de la classe. There are several sharing options: Add to my workbooks (2), Download file pdf, Embed in my website or blog, Add to Google Classroom, Add to Microsoft Teams, and Share through Whatsapp. A link to the worksheet is provided: <https://www.liveworksheets.com/ze1851391>. Below the text, there is an illustration of a classroom scene with a teacher at the front and students at desks. On the right side of the page, there are social media sharing icons for Facebook, Twitter, Pinterest, and Blogger, along with a user profile icon for 'alinabonta'.

CUPRINS

1. Generații în schimbare	3
2. Incursiune în psihoterapia pozitivă	5
3. A învăța să înveți	7
4. Metoda jocului didactic	9
5. Proiect de lecție	11
6. Metoda jocului în predarea chimiei	13
7. Impactul experimentului asupra competențelor de cercetare ale elevilor	16
8. Inovație și creativitate în învățământul centrat pe elev	18
9. Creativitatea – premisă în învățământul centrat pe elev	20
10. Prietena mea, cartea	22
11. Liveworksheet la ora de limbi străine	24

„E-profesor on-line” – Nr. 4 Februarie 2022

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110